

дѣленіе-то, като части отъ цѣло, нечислявать ся всич-
 кы, утвѣдительно или отрицательно, то въ всичкы тѣхъ
 случаи происходить сжженія *всеобщы*; и у тѣхъ, ако
 сж утвѣдительно, при подлѣжяще-то може ся притури:
цѣло, всякой, — при слѣдствіе-то: *всегда, въ всякой,*
случай, а при членове-ты *неирѣмѣнно, безъ сжмѣненіе*;
 ако ли сж отрицательно, то при подлѣжяще-то може ся
 прибави: *никой никакъ*; — при слѣдствіе-то: *никога,*
въ никакъ *случай*, а при членове-ты: *никакъ, по никъ-*
къ *начинъ*. Прим. „*всичко* е добыло начяло“; „*ничто*
 не е станжло отъ само себе“; „кога-то слънце-то грѣе,
 то *всякого* бива день“; „ако чловѣкъ не е добылъ всео-
 бемлящій умъ, то *въ никакъ* *случай* не може да има
 всѣвѣденіе“; „тоя чловѣкъ е *неирѣмѣнно* или Евро-
 пеецъ, или Азіатецъ, или Африканецъ, или Америка-
 нецъ, или Австраліецъ“ (понеже нѣма повече видове
 чловѣцы), „тая вещь *никакъ* не може да бже ни такъва ни
 онакъва“. — Ако ли подлѣжяще-то само съ нѣкои си
 части влиза въ клѣбо на сказуемо-то; — слѣдствіе-то
 само въ извѣстны случаи истича изъ основаніе, и чле-
 нове-ти прѣдставлявать само нѣкои части отъ дѣлимо-
 то цѣло; то това производи сжженія *чистины*, у кои-то
 при подлѣжяще-то може ся прибави: *нѣкой си*, при
 слѣдствіе-то; *нѣкога*, а при членове-ты *може бы*. При-
 мѣри: „*нѣкои си* метали сж драгоцѣнни“; „кога-то
 слънце-то силно пѣче, то *нѣкога* това прѣдказва грѣмо-
 тевицъ“; „тоя металл *може да* е мѣдь, *може да* е зла-
 то, *може да* е другъ нѣкой си мѣталь.“

За *равносилны* ся пріимжть тѣхъ сжженія, кои-то
 изричать еднж мысль, само въ различни думы. напр.
 „Кога-то лѣтъ пары-ты ся сгжщавать въ Атмосферж-тхъ
 то трѣбува да ся надѣмъ за дъждъ“; „кога-то пары-ты,
 като ся подвигать на горѣ, направять отъ себе влажны